

[Oluf Johansen.]

som nu foreligger her til revision og forlængelse.

Jeg vil gerne dernæst sige, at der var forskellige forhold ude i det danske landbrug, som gav en naturlig og god baggrund for denne lånepolitik. Jeg kan nævne nogle af dem. I flere egne af landet havde vi i årene, der var gået forud, på forskellige steder haft nogle dårlige høstår og dårlige høstvilkår. Den restriktionspolitik, der vedrørte byggematerialer igennem en del år, hindrede gennemførelsen af sådanne forbedringer, som der kunne være tale om. Landmænd, der nylig havde tiltrådt bedriften og havde købt til høje priser, havde store afdrag og høje renteydelser af svare, og de var derfor spændt hårdt for i forvejen. Videre kan jeg nævne, at indtægtsforholdene har været noget forskelligartede for de større og de mindre jordbrugere og til ugunst for de mindre, og derved fremkom det forhold, at disse sidste i særlig grad måtte være interesseret i en sådan lånepolitik. Det gælder dog landbruget som helhed, at det i disse år, da der er kommet mange penge ind, har konsolideret sig på forskellige andre måder, ved køb af redskaber m. v. Ud fra alle disse betragtninger vil jeg gerne fastslå, at denne lånepolitik aldeles ikke er nødvendiggjort af forsømmelser i dansk landbrug, tværtimod; hvis man betragter forholdene i disse år, vil man se, at det danske landbrug har båret sig fornuftigt ad gennem sine dispositioner, og jeg kan tilføje: betydeligt mere fornuftigt, end man gjorde det under forrige højkonjunkturperiode. Tiden og dens udvikling har altså skabt en god baggrund for denne lovgivning, og derfor vil vi yde vor støtte til dens fortsættelse. Men vi har et par ønsker med hensyn til denne lovgivning vedrørende landbrug og gartneri, og det vil jeg gerne til slut sige et par ord om.

Således som lovens hele økonomiske grundlag er formet, vil lånevirkomheden høre op, den dag pengene er brugt; når man når det tidspunkt, vil spørgsmålet da være, om man har imødekommet alle berettigede ønsker, alle berettigede ansøgninger. Jeg tvivler på, at dette vil være tilfældet, og vil dertil føje den bemærkning, at det er mit indtryk, at mange af de mest nødvendige forbedringer har man ikke engang fået med. Der er nu engang landmænd, der ikke kan vinde med, hverken når det gælder fremskridt eller forbedringer; det kan være af personlige grunde, og det kan skyldes forskellige forhold de kommer ud for. Vi har ønsket, at loven fik en sådan form, at penge, der kommer ind gennem afdrag

og forrentning, kunne blive stillet til rådighed som nye lån til støtte for landbrugere, så at disse midler stadig danner grundlag for forbedringer indenfor dansk landbrug.

Et par af de ærede ordførere, de ærede medlemmer hr. Chr. J. Hansen og hr. Johs. Larsen (Tune), har fremsat et par betragtninger om den anvendelse, man gør af loven. Det ærede medlem hr. Chr. J. Hansen fandt, at det var altfor få, der havde søgt lån, medens det ærede medlem hr. Johs. Larsen (Tune) udtrykte sin glæde over, at tallet ikke var større, idet det ærede medlem tog det som udtryk for en stærkere stilling for dansk landbrug. Det forekommer mig, at ingen af disse betragtninger dækker det virkelige forhold. Det, der til syvende og sidst må være denne lovgivnings formål, er efter min mening, at loven udnyttes af dem, der har brug for den hjælp, der herigennem kan ydes. Det er det, det drejer sig om.

Med hensyn til administrationen har vi også et særligt synspunkt at gøre gældende. Vi finder, at administrationen har været lidt for besværlig; der har været for langt fra bevilling til udbetaling. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at den bygningskyndige assistance, man har ude i amterne i landbo- og husmandsforeningerne, er en udmærket instans, når det gælder vurdering og bedømmelse af bygningsforhold. Men jeg tvivler lidt på, at grundforbedringsudvalgene er det helt tilfredsstillende forum til løsningen af denne administrative opgave. Jeg gør opmærksom på husmændenes indkøbsforeninger, dem, der har titlen „Indkøbsforeninger for mindre Jordbrugere“; disse organisationer kunne i høj grad danne mønster for lovens fortsatte administration. Og hvad mener man om de amtsudvalg, som man for ca. en halv snes år siden havde til støtte for administrationen af reparationsloven i sin tid? Mon der ikke i disse udvalg er indhøstet ganske udmærkede erfaringer og er opsamlet megen kyndighed, som kunne bringes til nytte ved en sådan lovs administration?

Jeg har villet fremsætte disse betragtninger, som dækker mit partis opfattelse. Det, jeg har nævnt med hensyn til pengene, tenderer efter min opfattelse også hen imod dette, at der på et eller andet tidspunkt vil blive brug for flere midler.

Jeg anbefaler lovforslaget til fremme og vedtagelse.

Steffensen: Der er ingen tvivl om, at der mange steder indenfor det danske landbrug er hårdt brug for at få bygningerne forbed-